...בורגרן מיט'ן ענגען, פינסטערן ...צימעריל וועלכעס איז אויך אזוי ...רענדערט ווי זיין גאנצעס לעבען, ...עס האט נאך די זעלבע פארני- ...ר זוי אסאל, זאגאר די זעלבע וואנד ...ער וועלכע איז שוין גוט אבגע- ...ירט.

...נעקומען אהין איז ער אלס דעם ...ליגען בוכהאלטערס געהילפע, זיין ...צער וואונש איז דאן געווען צו פער- ...מען אזא פלאץ ווי יענער בוכהאל- ...זעלבסט. נון, ער האט עס ער- ...מט. יענער איז געשטארבען און ער ...געהמט זיין פלאץ. וואס נאך האט ...צו ווינשען?

...אלע עראינערונגען וואס אירגענד ...ווערלכער בעזיצט אלס ירושה פון פער- ...גאנגענע יאהרען, די אלע אונערוואר טע ...געהענעסע, די זיסקייט פון טראני- ...ליעבעס, אוואנטוריסטישע רייזען, ...קוחצען — אלע געשעהעניסע און ...ריינעניסע פון א פרייע עקזיסטענץ, ...אלעס איז איהם פרעסד.

...טען, וואכען, מאנאטען, יאהרען ...פלעסען אין זיין לעבען גאנץ גלייך און ...געוועהנלייך. פון יאהרען אז ער שטעהט ...אויף פונקט אין איין און דיזעלבע שטונ- ...דע, געהט אין אפים אין איין און דער- ...זעלבער צייט, עסט מיט זעהר מליינע ...פערזונגען דעם זעלבען מאלצייט, ...געהט צו דער פינקטליכער צייט פון ...דער ארבייט און געהט שלאפען אין ...איין און דער זעלבער בעשטימטער ...שטונדע.

(שלום פאלגט).

...ווילדע טהיערע האפען מורא פאר ...דייע, ווילדע מענשען — פאר ליכט...

חנוכה.

(געדאנקען און אינדריקע).

פון א. מ. מאנדעלבוים.

עס ווינקט צו מיר דער גרויער אידי- שער עבר. פון אונטער זיינע הארינע ...ערעמען קוקט ארויס א געטליך פייע- ...ריל. אין זיין בליק זעה איך כילדער ...וואס גלעטען און לאשצען און פילען ...אן דאס הארץ מיט פרייד און ענטצי- ...קונג...

און ס'פערטראנט מיך צו יענעם רו- הינען ווינקעל, צו יענעם דונקעלען אי- דישען געסעל, וואו פון קליינינקע שיי- בעלעך זיינען ארויס פרעהליכע פייער- לעך וואס ווינקען צניעות'דיג, חן'דיג און שלאגען אפ א מאטען שיין איבער שמאלע, בלאטינע טראטוארען, וואו איבער'ן שטעדטיל טראגט זיך א היל- כיג געזאנג פון „מעז צור ישועתי" און פילט אן די לופט מיט קדושה...

און אינוועניג, אין די הייזעלעך — נאט! וואס פאר א ליכטינקייט, וואס פאר א רוהיגע ווארעמקייט!...

דארט, אין ענגען אידישען שטיבעל, פיהלט זיך א יום טוב דיגע היילינקייט. דארט האט מען אויפגעהערט צו זיין איינפאכע מענשען פון א גאנץ יאהר... ס'פיהלט זיך אז מ'איז קינדער פון גבו- רים, פון חשמונאים! מ'זעהט אין כח הדמיון יענע גבורים, מ'זעהט דעם היי- ליגען גלאנץ פון זייער אויג, מ'פיהלט דעם אטהעם פון זייער ברוסט...

און — מען וועבט גבורים, אידישע גבורים!...

דער איד פון היימישען געסיל מאכט דורך יענע איבערלעבונגען פון דעם אי- דישען עבר מיט זיינע געפיהלען, מיט דעם מארך פון זיינע ביינער... צוזאמען מיט די חשמונאים קלעטערט ער איבער די חורבות פון ירושלים, בעזיעגט די יונים, בעגייעט דעם בית המקדש... און טרעהרען, קלאהרע, זילבער טרעה- רען קייקלען זיך איבער די קנייטשען פון פנים און מאכען פייכט דעם פער- זשאווערטען חנוכה לעמפעל...

און דערמאהנט מען זיך אן יענע היילינע מאמענטען, אן יענער בעגייס- טערונג — ציהט אזוי דאס הארץ און עס בענקט זיך נאכ'ן עבר, נאך דעם היימישען ח נ ו כ ה!...

. . .

דא, ווייט פון היימישען ווינקעל, פון יענעם רוהיגען אידישען לעבען, האט דער חנוכה אן אנדער קאליר. דא געהט עס האנד אין האנד מיט „קריסטמעס" און „ניו אירס" מיט א „סאנטא קלאוז" און א „קריסטמעס טרי"... דא ווערט דער פלעסעל פון חנוכה ליכטעל בלאס און טונקעל קענען דעם בלענדענדען גלאנץ פון עלעקטרישען לאמפ... דא פערליערט ער זיין צויבער קראפט, זיין עבר'דיגע שעהנקייט...

מ'מאכט די „פעסטען", מ'ר ע ד ט ווענען השמונאים, איבער אידישע גבו- רים. ס'פעהלט אבער די נשמה פון הנוכה, דער היימישער גייכט פון יום טוב!... אין אויער פון היענען אידען קלינגט דאס צויבער מעשה'לע פון נס חנוכה ווי א פרעמדער קלאנג: אן אויס- געטראכטע לענענדע, א טרוקענער פזמון אהן פייער, אהן ברען!...

דאס אבגעריסענקייט פון היימישען געסעל האט אויסגעלאשען אין זיין הארצען יעדען פונק פון התלהבות, פון יום טוב'דיגע קדושה...

און צינדט דער היענער איד „ליכט- לעך" און „פראווט" ער חנוכה, איז עס נור דערפאר, ווייל זיינע אבות האבען אזוי געטהאן, ווייל ער האט מורא פאר לייטען...

קיין אינערליכען בערוף צו עהרען דעם אנדענקען פון די חשמונאים, פיהלט ער ניט!...

. . .

און יעדעס יאהר ווען ווייסינקע, זוי- בערע שנעעלעך שפרייטען זיך איבער בוימער און דעכער, בערג און טהאלען און פראסטיגע אוזארען מאהלען זיך איבער מיין פענסטער — דערפיהל איך דאס אנקומען פון חנוכה.

און ס'ווילט זיך מיר אויעקטראגען זיך ערגעץ אין א שטיל, רוהיג ווינקעל, ווייט פון דער אלטענליכער וואכעדיג- קייט, פון מענשליכען געטומעל און אויפבויען דארט א קליין, גיעדריג היי- זעלע מיט א שטרויען דעכעל און קליי- נינקע שייבעלעך וועלכע זאלען ארויס- קוקען אין א ברייט, פערשנעעט פעלד און אויפזוכען דאס אלטע מעשענע חנוכה לעמפעל, זיך איבערבויגען אי- בער דעם און זינגען „הנרות הללו אנו מדליקין!"...

און קלינגען זאל מיין קול הויך, מעכ- טיג און טראגען זאל עס זיך דורך פעל- דער און וועלדער צו יענעם וואר עס ווינקעל פון היימישען שטעדטיל... און דערצעהלען זאל ער ווענען א פער- ברענטע נשמה וואס טרינקט זיך אין וואכעדיגקייט, אין גרויען אלטעגליכען לעבען וואס זוכט א ווארעם ווינקעל אין לעבען און — געפינט ניט!...

. . .

און כ'האב זיך דערמאהנט: ס'איז חנוכה, מ'טאר ניט זיין אומעטיג, מען טאר ניט ארויפווארפען קיין אומעט אויף די ארומיגע!

און מ'דארף דאנקען דעם בורא עולם פאר די נסים וואס ער האט געוויזען די חשמונאים בימים ההם בזמן הזה!...

פון מיין רייזע אין דער וועסט.

ה) קאלגארי, אלבערטא.

פון ב. גאלדשטיין.

דאס צווייטע פלאץ וואס איך האב בעזוכט איז געווען קאלגארי.

אנגעקומען בין איך קיין קאלגארי אום זונטאג. און זונטאג איז קאלגארי מיט אזא פרומען אויסזעהן פונקט ווי ווייניפעג.

אלע קראמען זיינען געשלאסען, אלע ביזנעס אפיסעס זיינען פערהאקט, אלע טהעאטערע זיינען פערמאכט. מיט איין וואר: דער „הייליגער" זונטאג הערשט איבער אלץ און אלעס מיט זיין פולער פרומקייט.

עס האט ניט גענומען לאנג און איך בין מיט מר. קופער ארומגעפאהרען איבער'ן שטעדטיל בעקוקען עס און זו- כען פון וואס נתפעל צו ווערען. אזעל- כעס האב איך — אמת זאגענדיג — ניט געפונען ביז מיר זיינען ניט ארויס אויסען שטאדט אויף דעם פרייען און ברייט פאנאנדערגעשפרייטען פעלד אויף'ן פארג ארויף. דאס שעהן בעקלי- דעטע פעלד, די גרויסארטיגע פאנא- ראמע האט מיר פערכאפט דאס אויג. פון ערגיין האט געזשומעט א וואסער און פונקט אקעגען האבען זיך געזעהען די ריעזיג הויכע בענק-בערג מיט זייערע שנעע קעפ איבער וועלכע עס גלאנצט א טונקעל רויטער בונטען-שטראהל.

איך בין געשטאנען און די איינען ניט געקענט אברייסען.

קאלגארי איז אלגעמיין איז א זעהר שעהן שטעדטיל, איז געפויעט מאדערן און מאכט א גאנצען אנגענעהמען איינ- דרוק. אבער ווענען קאלגארי איז אל- געמיין ווי ווענען די איבערגיג שטעדט אלס בי'זגעס פלעצער, זייער געשיכטע און ווי זיי האבען זיך ענטוויקעלט — דערפון וועל איך שרייבען בעזאנדער נאכהער. ווי איך וועל זיך אבפערטיגען מיט דעם לעבען פון די אידען אין די וועסטערן שטעדט וועלכע איך האב בעזוכט.

די געשיכטע פון אידען אין קאלגארי איז זעהר א יונגע. זי איז אלט בסך הכל אזעלכע 15-16 יאהר (די צוויי אי- דישע „אלד טיימערס" אין קאלגארי זיינען אהין אנגעקומען מיט א יאהר 16 צוריק). שוין אין די שפעטערע יאהרען ווען אין קאלגארי האבען זיך געפינען עטליכע פאמיליעס האט מען געמוזט מיט אלעס אנקומען צו די גוים.

עס איז געווען א ערב יום כפור — דערצעהלט מיר מיין בענגלייטער — ווען ווי ניט איז האבען מיר צוגוויפגע- שטעלט א מנין. דאס איז געווען דער ערשטער יום כפור ווען מיר האבען גע- דאווענט מיט א מנין. מען האט זיך אין יענעם טאג דערמאהנט אן די אלע יסו- רים און צרות, וואס מען האט געליטען זייט מען איז פערווארפען געווארען פון דער היים, מען האט זיך אויך דער- מאהנט אן דעם היימישען ערב יום כפור, די שרעק און די הייליגע שטי- מונג וואס געהמט ארום יעדען פרומען אידען. און מען האט זיך געפיהלט אזוי גוט דערמאהנענדיג זיך דאס ענדליך וועלען אויך מיר דאווענען היינטיגס יאהר מיט א מנין.

און אט דארף מען פערפאסטען. דאס ווייב רופט עסען, מען זעצט זיך צום טיש, מען ציהט אויף זיך ארויף די ערב יום כפור'דיגע שטימונג: ערב יום כפור פיי דער לעצטער סעודה! — מען וואשט זיך און מען נעהמט עסען און שוין ביים ערשטען שטיקעל פלייש ווערען די איינען אנגעפילט מיט טרעה- רען, עס הויבט אן ווערנען אין האלדז און אין מה לויפען דורך אזעלכע טריבע אן פינסטערע מחשבות; פאר די איינען טאנצען ווי לעבעדיג די אלטע היימי- שע בילדלעך: דער טאטע מיט'ן קיטעל די מאמע ווי זי בענטשט די ליכט, דעם חזן'ס ודוי א. ז. וו. און מיר דא אין קאלגארי? — מיר פערפאסטען יעצט מיט טריפה פלייש...

צוויי גרויסע טרעהרען פאלען אראב אויף דעם פיסען און מען רוקט אב די סעודה אן א זייט, מען עסט אפ א שטיקעל ווייסע חלה און דערמיט איז די סעודה געענדיגט". — — —

אזוי דערצעהלט מיר מיין בענגלייטער און איך פיהל אז איך טאר איהם קיין שאלות ניט פרעגען ווייל דאס איז ביי איהם אן אנגעוועהטאנטע פראגע: טרפות צו דער לעצטער סעודה אום ערב יום כפור.

דאס איז געווען מיט א אכט יאהר צוריק ווען זיי האבען דאס ערשטע מאל געהאט א מנין און ווען מר. חיים ליב ווייד מאן האט זיי געשיקט א שופר מיט א ספר תורה.

ביי אונז איז עס גאר ניט. ביי די וועניג פרומערע איז עס אוודאי א גאר ניט. ביי די אבער וועלכע האבען עס מיר דערצעהלט האב איך געזעהען ווי זייערע אויגען שטראהלען מיט גליק ווען זיי האבען זיך עראינערט אן זייער ערשטען מנין אום יום כפור.

יא, שיעור פערגעסען דאס וויכטיג- סטע. קיין גאנצער מנין איז דאן ניט געווען עס האט געפעהלט איינער, האט מען איהם „אויסגעשריבען" פון א דער- ביי איגען שטעדטיל...

אין יאהר 1909 איז שוין געווען א אידישע קהילה אין קאלגארי וועלכע האט שוין געקויפט א שוהל'כעל. אויף היינטיגע ימים נוראים איז אויסגעבויעט געווארען איין שעהנע שוהל און ווי אונזערע לעזער איז שוין בעוואוסט נעהמט מען אין גיכען בויען א צווייטע שוהל.

קאלגארי שוהל'כעלס זיך!

אין קאלגארי זיינען אויך פאראן פיע- לע צדקה חברות. די מעמבערס אין די פערשיעדענע חברות זיינען כמעט איינע און די זעלבע, די צוועקען אבער זיינען פערשיעדענע. אין 1908 האט זיך דארטען אויך גענרינדעט א ציונס- טישער פעראיין וואס צעהלט ביי עט- ליכע און פערציג מעמבערס. דאסזעלבע יאהר האט זיך אויך גענרינדעט א „ליי- דיעס אייד סאסייעטי", וועמענס צוועק עס איז צו שטיצען ארימע פרויען. זיי האבען אויך אן איינען אויסגעמעבעלט צימער אין שטאדטישען האספיטאל. דיזער פעראיין האט אין יאהר פון זיין גרינדונג (1908) פערמאנט א צוואנצוג מעמבערינס, יעצט צעהלט דיזער פרוי- ען פעראיין זעכציג מעמבערינס. אין 1909 האט זיך אין קאלגארי גענרינדעט דער ערשטער און איינציגער ברענטש אין קענעדא פון דער „אינדיפענד-עט וועסטערן סטאר ארדער" מיט 40 מעמ- בערס, זייט מר. ה. י. קופער איז ווידער געווארען פרעזידענט פון דיזען ברענטש איז די צאהל פון די מעמבערס פערדא- פעלט געווארען. היינטיגס יאהר איז גענרינדעט געווארען אויך א הכנסות אורחים, וואס צעהלט א אכציג מעמ- בערס און וועמענס צוועק עס איז צו שטיצען די נור-וואס אריבערגעקומענע.

אויסער די אויבענדערמאהנטע סא- סייעטיס און פעראיינען זיינען יעצט פאראן צוויי קאנגרעגיישאנס, פאליטי- שע ליענס און אנדערע חברות וועלכע מיר וועלען נאך שרייבען אין נעקסטען ארטיקעל.

פון דאס אבינע איז דערווייל צו זעהן אז קאלגארי'ר אידען האבען ניט ליעב צו זיצען מיט בלויז פערלענטע הענט. זיי זיינען טהעטיג און זייער ארבייט איז כמעט אויף אלע געביטען געקרוינט מיט ערפאלג.

די אידישע פארמער קאנווענשאן.

פון י. סקלאווער.

ניט לאנג צוריק האט זיך געענדיגט די דריטע קאנווענשאן פון אידישע פארמערס אין נויארק וואו עס זיינען געווען פערטראטען דעלעגאטען פון די פעראיינינגט שטאאטען און קענעדא.

א דאנק דיזע פארמער קאנווענ- שאנס ווערען מיר וואס א יאהר אלץ מעהר אפטאמיסטיש און מיר גלויבען אז אידען קענען זיין אזעלכע נוטע פאר מערס ווי קריסטען, כאטש אידען זיינען געווען אבגעריסען פון ערד ארבייט זייט צוויי טויזענד יאהר.

שוין א לאנגע צייט ווי פערשיעדענע אידישע פילאנטראפען און ארגאניזא- ציעס האבען אנגעפאנגען א גרויסע אגיטאציאן צו בעזעצען אידען אויף לאנד און צו מאכען זיי פאר פארמערס. די ארבייט אבער איז ניט אלע מאל געקרוינט געווארען מיט ערפאלג, דען פארמערס ווערען ניט בעשאפען דורך אגיטאציאן אדער פילאנטראפישע טהעטיגקייט. צו פארמערס פאדערט זיך פעהיגקייט, געדולד און טאקע אויך אביסעל קאפיטאל. צוליעב אידעאל אליין וועט א איד זיין אזוי לאנג א פארמער ביז ער וועט בעקאנט ווערען מיט דער ווירקליכקייט, מיט דעם לע- בען אויפ'ן פארם, וועלכעס איז ווייט ניט אזוי לייכט און אזוי שעהן ווי עס ווערט פארגעשטעלט פון אידעאליס- טען. דאס שעהנע גרינע פעלד קומט ערשט נאך לאנגע יאהרען פון שווערע ארבייט, מיה און פלאגעניש.

ערד ארבייט קען ווי יעדער זאך ווען עס ווערט ריכטיג געפיהרט זיין א גוט געשעפט. און ווען אידען וועלען אהן דער הילפע פון פילאנטראפישע חברות נעהן אויף לאנד, דאן וועלען זיי ווערען גוטע פארמערס.

פון דער יעצטיגער קאנווענשאן גע- פינען מיר אויס פאלגענדעס, אז די גרעסטע טהייל אידען וואס זיינען גע- ווארען פארמערס דורך דער הילף פון באראן הירש'ס מיליאנען, האבען גאנץ וועניג ערפאלג, זיי מאכען קוים א לע- בען און ווארטען מיט אונגעדולד אויף דעם טאג ווען זיי וועלען קענען פער- קויפען זייערע פארמס און קומען צוריק אין שטאדט.

און אנדערש קען עס טאקע ניט זיין, ווייל די אידען וואס האבען צוגעטרא- טען צו פארמעריי זיינען געווען אונ- בעקאנט מיט דעם און האבען בעצאהלט פארן פארם דריי מאל אזוי פיעל ווי פיעל ער איז אין אמת'ן ווערטה געווען. מיט צו וועניג געלד זיינען זיי צוגע- טראטען צו א פארם, זיי האבען גע- לענט מעהר האפנונג אויף דער שטיצע פון באראן דע הירש'ס געלד אדער אויף אנדערע וואהלטהעטיגע ארגאניזאציעס ווי אויף זייער איינענע פעהיגקייטען. און ווען זיי האבען דערזעהן אז די יק'א איז א שטרענגע איינמאהנערין און וויל נאך פראצענט, זיינען זיי באלד ענטוישט געווארען.

פערקעהרט אבער, איז פאראן א גרויסער טהייל אידישע פארמערס אין די פעראיינינגט שטאאטען און קענ- דא וואס האבען גארניט געוואוסט פון דער יק'א מיט איהרע מיליאנען און האבען אויך געהאט וועניג געלד איי- גענס און דיזע פארמערס האבען גע- האט סוקסעס, ווייל זיי האבען געהאט בעקאנטשאפט אין ערד ארבייט אין זיינען אויך געווען מבינים אויף ערד, האבען ניט בעצאהלט דריי מאל אזוי פיעל פאר שלעכטע לאנד, האבען גע- האט געדולד און אויסדויער, מאנכע פון זיי זיינען זאגאר רייכע לייט גע- ווארען.

אט דאס זיינען די הויפט אינטערע- סאנטע פאקטען וואס האבען זיך ארויס- געשטעלט ביי דער יעצטיגער אידישער פארמער קאנווענשאן. און עס איז צו האפען דאס ווען אן אגיטאציאן ווערט אנגעפיהרט צו מאכען וואס מעהר אי- דישע פארמערס דארף מען קיין פי- לאנטראפיע און אנשטאט דאס געלד צו שטיצען שלעכטע פארמערס, וואלט מען וויכטיגערעס אויפגעטהאן ווען מען זאל שאפען למשל א קרעדיט אנ- ראנע באנק, מארקעטס, סטאריי- זשעס פאר זייערע פרוכטען און פרא- דוקטען א. ד. ג. דאס וואלט אהן צוויי- פעל געבראכט די ריכטיגע פארמערס פיעל גרעסערע נוצען איידער פילאנ- טראפיע.

דאס איז ניט קיין בויך סברות, נור א ראמה פון דער פארמער קאנווענשאן. און ווייל אזא שטים האט זיך אויף דיע- זער קאנווענשאן געלאזט הערען, דער- פאר אליין איז זי שוין ווערטה צו בע- צייכענט ווערען אלס די וויכטיגסטע אידישע פארמער קאנווענשאן און דער- פאר האט זיך ארויסגערופען אזא אפ- טאמיזם ביי די יעניגע וואס האבען גע- האפט אז אידען וועלען זיין ניט נור א פאלק פון קרעמער און לופט מענשען, נור אויך אן ארבייטזאמס פאלק מיט א בויערען קלאס וואס וועט זיין דער פונ- דאמענט פון א נארמאלען לעבען.

חנוכה.

פון ב. גאלדשטיין.

אין אלע טעג, אין אלע נעכט
הערט איהר דומפפע קולות קליגגען.
מען איז געדרוקט און געבויגען —
טויטע טענער איז דאס זינגען.

אין אלע טעג, אין אלע נעכט
אימער קרעכצען, אימער טרעהרען.
נור געפלאגט זיך אין דעם גלות —
טעג אהן זונן-שיין, נעכט אהן שטערען.

איין מאל נור טרעפט, איין מאל אין יאר
קלאג און פלאגען ווערט פערשוואונדען
ס'גלייכט אויס דער שטערן זיינע
קנייטשען
ניטא יעצט מעהר קיינע וואונדען.

עפעס, דוכט זיך, א נייע שטים
שטארק און יונג נאר, פול מיט לעבען.

מען פייערט היינט מאקאבעער
פול מיט האפנונג, פול מיט שטרעבען.

מ'צינדט די ליכטלעך פול מיט גאוה,
מען דערמאהנט זיך אן אלטע צייטען—
און עס בליצט אויף באלד א שטראלענד
ליכט פון זונן-שיין עט פון ווייטען.

נייע יהודא'ס, מאקאבעער —
נעהמט אין מה שעהן זיך וועבען —
ס'וועלען קומען יענע העלדען
ן'וועלען קעמפפען ווי די לייבען.

אויס מיט די שוואכע
טרוכעס און סטענדס
ענדליך אפערען מיר אייך די קאלומביא

HORNLESS

נור וואס ארויסגעקומען.
זייט אפ-טו-דייט.

לויריק $39.80

ענטהאלט 3 דאבל רעקארדס [15 סילעקשאנס] נאך אייער גוסט. $3.80 קעש און $4.00 מאנאטליך.

מיט א שטארקען דאבל ספרינג מא- טאר, קליגגט אב די טענער, א צעהן אינטש טוירן טייבל, דינסטע טענער ארם און די לעצטע וואטש קיים. העלע צוזאמענבונד, פערלירט ניט קיין פארטס

$29.00, $58.00, $80.00 א. ז. וו.

קליינע אויסצאהלונגען, צופריעדענהייט גאראנטירט.

גארדיקא, באנשי, מערי גארדען, עליס נעלסאן, קובעליק, קאוואלעריע, ביז- פאס א. ד. ג. זינגען און שפיעלען נור פאר „דיסק" קאלומביא גראמאפאן.

די „דיסק" סטייל איז די בעסטע. פון יעדע טויזענד מאשינען וואס מיר האבען לעצטען יאהר פערקויפט זיינען 934 גע- ווען די „דיסק" סטייל און פון זיי 887 פון קאלומביא דיסק.

זייט זיכער צו ס'איז א אלומביא

אידישע און אנדערע דאבל דיסק רעקארדס, 2 פער- שיעדענע סילעקשאנס 85 סענט. איינמאל פרובט די נייע קאלומביא רעקארדס און איהר וועט מעהר קיין אנדערע קויפען. דויערהאפט, פיינער מאן מיט גאלד געפריימט. 2 מינוטענדיגע 19 ס., 4 מינוט. 35 ס. מיר האבען סעקאנד הענד מאשינעס צו בארגיין פרייזען. אלטע מאשינעס נעהמען מיר אן אין געל פערציג סטייל פיאנעס: 30,000 רעקארדס.

WINNIPEG PIANO CO.

295 פארטיידזש עוו. ווייניפעג, מאנ

נעקסט צו פעירוועטהערס.

SYNOPSIS OF CANADIAN NORTH-WEST LAND REGULATIONS.

Any person who is the sole head of a family or any male over 18 years old, may homestead a quarter section of available Don.inion lands in Manitoba, Saskatchewan or Alberta. The applicant must appear in person at the Dominion lands agency or sub-agency for the district. Entry by proxy may be made at any agency under certain conditions, by father, mother, son, daughter, brother or sister of intending homesteader.

Duties—Six months residence upon and cultivation of the land in each of three years. A homesteader may live within nine miles of his homestead on a farm of at least 80 acres, solely owned and occupied by him or his father, mother, son, daughter, brother or sister.

In certain districts, a homesteader in good standing may pre-empt a quarter section alongside his homestead. Price $3 per acre. Duties—Must reside six months in each of six years from date of homestead entry, including the time required to earn homestead patent, and cultivate fifty acres extra.

A homesteader who has exhausted his homestead right and cannot obtain a pre-emption, may take a purchased homestead in certain districts. Price $3 per acre. Duties—Must reside six months in each of three years, cultivate 50 acres and erect a house worth $300.

Coal—Coal mining rights may be leased for a period of 21 years, renewable at an annual rental of $1 per acre; not more than 2,500 acres shall be leased to one individual or company. A royalty at the rate of five cents per ton shall be collected on all merchantable coal mined.

W. W. CORY.
Deputy Minister of the Interior.

N.B.—Unauthorized publication of this advertisement will not be paid for.

פערלאנגט
בוקוואלד'ס ברויט

די בעסטע און ריינסטע, געמאכט אונ- טער די סאניטאריוס לאוס. יעדער איז וועלקאמען צו בעזוכען די בעקער שאפ.

123 Salter Street
Phone St.-Jhon 1655

א זינגער מאשין

אויף לייכטע אויסצאהלונגען און גאראנטיהט צופריעדענהייט קענט איהר קריגען דורך דעם אגענט פון זינגער מאשינעס

י. פראסאוו, 435 פרינסעס

פהאן סט. דזשאהן 1349

די קאנאדישען בוטשער שאפ

האט געמופט אין דעם צווייטען בלאק

325 דאפרין עוועניו

קארנער ראבינסאן סטריט

ביי מר. פיליפס אין דעם נייעם בילדינג

פאטראניזירט אונזערע אדווערטס.